

Send det til dansk kemi, Gladsaxevei 87, 2860 Søborg.

Sølv(I)iodid

af Ole Bostrup

Indledning

Umiddelbart efter at Courtois i 1811 havde opdaget grundstoffet iod, fremkom der flere afhandlinger om dette nye grundstof. I »Versuche über die Jodine«1) fra 1814 beskrev L.N. Vauquelin (1763-1829) en række væsentlige iagttagelser. Her meddeles bl.a., at salpetersurt sølv (sølv(l)nitrat) med en opløsning af hydrogeniodid danner et gult bundfald (sølv(l)iodid), der er uopløseligt i salpetersyre, og at det dannede gule stof bliver brunt i sollys.

Dette småforsøg med reaktionerne

 $Ag^+ + I^- \rightleftharpoons AgI(s)$

2AgI + sollys → 2Ag + I₂ er vel siden da indgået i alle kemikeres grunduddannelse.

Sølv(I)iodids opløselighed i vand ved 25°C er 10⁻⁸ mol/L svarende til et opløselighedsprodukt på 10-16 M2. Disse oplysninger har ofte været benyttet ved kemiske regneopgaver, hvor den studerende er blevet bedt om at finde opløselighed af sølv(I)iodid i forskellige opløsninger med kendte koncentrationer af iodid (I-) og sølv(I)

Det vil fremgå af det følgende, at forholdene slet ikke er så enkle.

Teori

Sølv(I)iodid kendes i tre krystallinske modifikationer

I alfa-AgI kubisk rumcentre-

Il beta -Agl hexagonal

Il'gamma-Agl kubisk flade-

Ved fældning af Agl fra sølv(l) og iodid opløsninger dannes en blanding af beta og gamma form. Det i naturen forekommende iodargyrit (også kaldes iodyrit) er beta-Agl.

Opløseligheden af sølv(I)iodid er, som man venter det, til at begynde med aftagende funktioner af iodid og sølv(I) koncentrationer. Men Agl er forholdsvis letopløseligt i stærke opløsninger af hhv AgNO₃ og Kl. Dette skyldes dannelse af komplexe ioner af typerne

$$Agl + Ag^+ \rightleftharpoons Ag_2l^+$$

og

$$Agl + I^- \rightleftharpoons Agl_2$$

Minimum for opløselighed af Agl i en opløsning af Nal ligger ved en iodidkoncentration på 0,001 M, og minimum for opløselighed af Agl i en opløsning af AqNO₃ ligger ved en sølvkoncentration på 0,000 01 M. Opløseligheden af Agl i 1 M AgNO3 er 0,008 M og opløselighed af Agl i 1 M HI er 0,01 M.

Rent Agl er ikke sæfligt lysfølsomt. Når man normalt ikke opdager dette, skyldes det, at man ikke har vasket godt nok med vand.

Fremgangsmåde

1,5 g natriumiodid (0,01 mol Nal) opløses i 100 mL vand, der op-

varmes til ca. 80°C i et 250 mL bægerglas. Der tilsættes 4 mL 4 M HNO3. Under fortsat opvarmning tilsættes langsomt fra en skilletragt en opløsning af 1,9 g sølvnitrat (0,011 mol AgNO₃) i 100 mL vand, idet man hele tiden rører rundt.

Ved henstand samler bundfaldet af sølv(l)iodid sig, og man vasker 5 gange ved dekantering med vand.

Disse operationer bør udføres i halvmørke. Efter den sidste vask er sølv(l)iodid blevet så lysufølsomt, at man roligt kan arbeide i dagslys.

Det fremstillede sølv(l)iodid kan tørres ved 110°C i varmeskab.

Lidt af det fremstillede sølv(l) iodid sættes til to reagensglas med henholdsvis 1 M AgNO₃ og 1 M Nal, og man bemærker, at stoffet går i opløsning.

I to 250 mL cylinderglas har man i hvert hældt ca. 100 mL vand. Til hvert sit cylinderglas sætter man de to opløsninger af sølv(l)iodid, og man bemærker i begge tilfælde en udfældning af sølv(I)iodid.

- L.N. Vauquelin. Ann. Physik. 48(1814) 305.
- W. Erber. Z. Anorg. Allgem.Chem. 248(1941) 36.
- K.H. Lieser. Z. Anorg.Allgem.Chem. 292(1957) 97.
- K.H. Lieser. Z. Anorg.Allgem.Chem. 304(1960) 296.
- K.H. Lieser. J.Inorg.Nucl. Chem. 26(1964) 1571.

